

Warszawa, dnia 10 października 2008 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Marek Michalak

ul. Śniadeckich 10, 00-656 Warszawa
tel.: 022 696 55 44, fax: 022 629 60 79

ZBIA/071/37-2/2008/KC

Szanowny Pan
Marian Cichosz
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 sierpnia 2008 r. o sygn. DWOiP – I – 023 – 72/08 dotyczące projektu zmiany ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Wymieniony projekt reguluje dziedziny, które tylko w niewielkim stopniu dotyczą spraw będących w kręgu kompetencji Rzecznika Praw Dziecka, a mianowicie wykonania kar w stosunku do skazanych, którzy nie ukończyli 18 roku życia.

Niemniej jednak należy pozytywnie odnieść się do koncepcji przyśpieszenia i ułatwienia postępowania wykonawczego poprzez pozbawienie go zbędnego formalizmu, w tym m.in. poprzez: zniesienie obowiązkowego udziału stron we wszystkich posiedzeniach, zniesienie zasady zaskarżalności postanowień nie mających wpływu na treść uprawnień i obowiązków skazanego lub tych które wydawane są na jego korzyść.

Szczególną uwagę zwraca art. 27 § 1 projektu, który stanowi, że egzekucję grzywny, środka karnego, (...) prowadzi urząd skarbowy według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Takie rozszerzenie uprawnień urzędów skarbowych o egzekucję grzywien niewątpliwie przyczyni się do zdjęcia z sądów szeregu obowiązków. Zatem co do zasady, zasługuje na poparcie przeniesienie egzekucji grzywien do urzędów skarbowych. Można też wiązać pośrednie nadzieje, że takie rozwiązanie przyczyni się do poprawy ściągalności świadczeń na rzecz dzieci, zasądzonych w sprawach cywilnych i rodzinnych. Trzeba jednak zapewnić by urzędy skarbowe w toku egzekucji nie wpływały na kształt obowiązków i uprawnień skazanego w zakresie objętym orzeczeniem sądu.

Jako krok w dobrym kierunku należy uznać rozwiązanie dotyczące przeprowadzania widzeń ze skazanymi osobami niepełnoletnimi. Należy jednak zadbać aby odbywały się one

odpowiednich warunkach (m.in. w pomieszczeniu), które uniemożliwią negatywny wpływ środowiska więziennego.

Z punktu widzenia ofiary przestępstwa dobrym rozwiązaniem wydaje się wprowadzenie przepisów dotyczących kontroli nad warunkowo zwolnionym, którego nie oddano pod dozór i nie nałożono na niego żadnych obowiązków związanych z warunkowym zwolnieniem, w postaci przeprowadzanego przez kuratora sądowego wywiadu.

Natomiast odnosząc się do propozycji zawartej w art. 168a nakładającej na dyrektora zakładu karnego obowiązek powiadamiania właściwej jednostki Policji o każdym opuszczeniu tego zakładu przez skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności m.in. za przestępstwa z art. 197 – 203 Kodeksu karnego, takie rozwiązanie powinno przyczynić się do zwiększenia poczucia bezpieczeństwa pokrzywdzonych i świadków.

Reasumując, uważam, że przedstawiona regulacja pozytywnie wpłynie na usprawnienie postępowania wykonawczego.

Z wyrazami szacunku
Marek Jankowski